

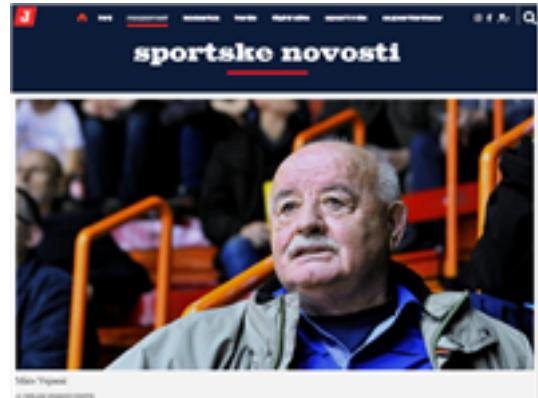
Teme: Malonogometni turnir Kutija šibica

Sedamdesetih je harao Zagrebom, odbio je i Dražana Jerkovića, a na putu do Kantride odlučio se za - Rudeš Poziv Dinama O nogometu zna sve

Na dan kad je trebao potpisati, na pola puta do Rijeke, u Klenovici, proslavio je ostanak u kvartu

Mi o Vujani

Mi o Vujani jedan od najboljih zagrebačkih haklera svih vremena, neokrunjeni je kralj strijelaca Kutije šibica na kojoj je zabio više od 250 pogodaka. Na turniru je igrao od prvoga izdanja, nastupao je za Konar, Keracommerce, Potepuh, Lutriju Hrvatske, Grahovac... Triput je s Keracommerceom bio prvak Zagreba na legendarnom Keglbajsu, osvajao je turnire u Karlovcu, Splitu, Samoboru, Ljubljani..., a s Grahovom je 1984. bio i prvak Jugoslavije u Bosanskom Brodu.

S Keracommerceom, momadi koja je harala Zagrebom sedamdesetih godina, jednom je osvojio Kutiju, za tu su momadi još igrali Vrhovec, Kalečak, Eskoli, Bogović, Narsete, Gričar, Šafari... Pobjednik Kutije bio je i s Konarom, u prvom izdanju turnira, 1971. godine. Dva puta je sa svojim momadima bio drugi i dva puta treći, a u trije navrata bio najbolji strijelac turnira...

– U tim sedamdesetima malo je nogomet bio lucidan, nije tu bilo previše taktike, ni oštreljevi startova, nadigravalo se, bilo je niz tehničkih jakih pojedinaca, "rolera", driblara... Mnogi od njih igrali su za kvartovske momadje, pa su oduševljivali pojedinačnim partijama i minijaturama, ali su rano ispadali jer nisu bili u jakim momadima.

Među najbolje igrače tih godina mogu uvrstiti Narsetea, Šurica, Radojčića, Jeličića, Kalečaka, Grgića... Bilo je izvrsnih španera, kao da su bili rođeni za hakl, oduševljivali su svojim igrama - prije Mi o.

Marko Šimić i Mi o Vujani

Mi o Vujani

Manje je poznato da ga je svojedobno, kad je bio Dinamov trener, Dražan Jerković zvao u Maksimir. No, Vujanić je ostao u svom Rudešu. Imao je uročen smisao za pogodak, bio je pravi "killer" i u velikom nogometu. Tri godine igrao je za amatersku reprezentaciju Zagreba, imao je pozive prvoligaških klubova, osim Dinama zvali su ga Rijeka, Olimpija i Borac.

Najbliži je bio Kantridi, ali na dan kad je trebao potpisati profesionalni ugovor s Rijekom, u ljeto 1972. godine, kvartovska ekipa ga je nagovorila da ostane u Rudešu. Bilo je to negdje na pola puta do Rijeke, u Klenovici, tamo je i proslavljen Mićin ostanak u kvartu... Ali godinu kasnije otišao je na Kajzericu, u Lokomotivu.

– Pratio me u to vrijeme švicarski Lugano pa sam odlučio, prvi put u karijeri, proći kompletne pripreme. U 24. godini, do tada sam igrao na talent i svježinu. No, bio je to preveliki šok za organizam, koji nije bio naviknuo na takve napore, pa sam dobio žuticu. I morao sam pauzirati, propao mi je odlazak u Švicarsku, ali i sva razmišljanja o ozbiljnijoj karijeri u velikom nogometu. Pa sam se poglavito posvetio malom nogometu, iako sam još nekoliko godina igrao i veliki nogomet u Konjicu (Elektrostroj) i današnjem Interu, koji se tada zvao Jugokeramika - sjeća se Vujanić.

Veliki je nogomet, eto, izgubio kvalitetnog strijelca, ali je zato mali nogomet dobio legendu. Vujanić nije bio "maratonac", što više, malo je trčao, nije mu ta aktivnost bila među dražima. Ali trpao je golove kao na traci, bio je jedan strijelac, uvijek na pravom mjestu, tamo gdje kralj strijelaca i mora biti. Ne sjeća se da je neki hakler na malome prostoru bio spretan poput Vujanića, zvali su ga i "kralj druge vratnice", jer je najviše golova zabijao baš s te pozicije.

- Nikad nisam pucao, uvijek sam gađao. Moje lopte nisu bile "bombe", ali su bile neuhvatljive i nedodirljive. I stalno su govorili: "opet je Mi očio zabiljek, jedva je ušla". OK. Ali ušla je! Jedna po jedna - kaže Vujanić, koji obožava nogomet i kad god može ne propušta ni jednu Dinamovu utakmicu, a za vrijeme trajanja Kutije, u dvorani je od 1. kola.

I prava je nogometna enciklopedija, sve ga zanima, o nogometu zna gotovo sve...

– U moje vrijeme suci nam nisu ni trebali, nije se igralo na snagu kao danas. Sve je manje driblinga i tehničkih minijatura, sve je više snagatora i ratničkih pripremljenih momenata. Možda zato ima i manje publike nego u sedamdesetima i osamdesetima - kaže Vujanić, kojeg je napala opaka bolest i ostao je bez desne noge, pretrpio je ak 12 teških operacija u sedam godina, u Beogradu i u Zagrebu.

Ali ta ga životna tragedija nije slomila, ostao je vedra duha, optimističan, uvijek spremjan za druženje. Istinska legenda zagrebačkog hakla...

<https://www.jutarnji.hr/sn/nogomet/nogomet-mix/sedamdesetih-je-harao-zagrebom-odbio-je-i-drazana-jerkovica-a-na-putu-do-kantride-odlucio-se-za-rudes-15117206>

KLJUČNE RIJEČI:
#Mi o Vujanić, #Kutija šibica

AUTOR:
Predrag Jurišić